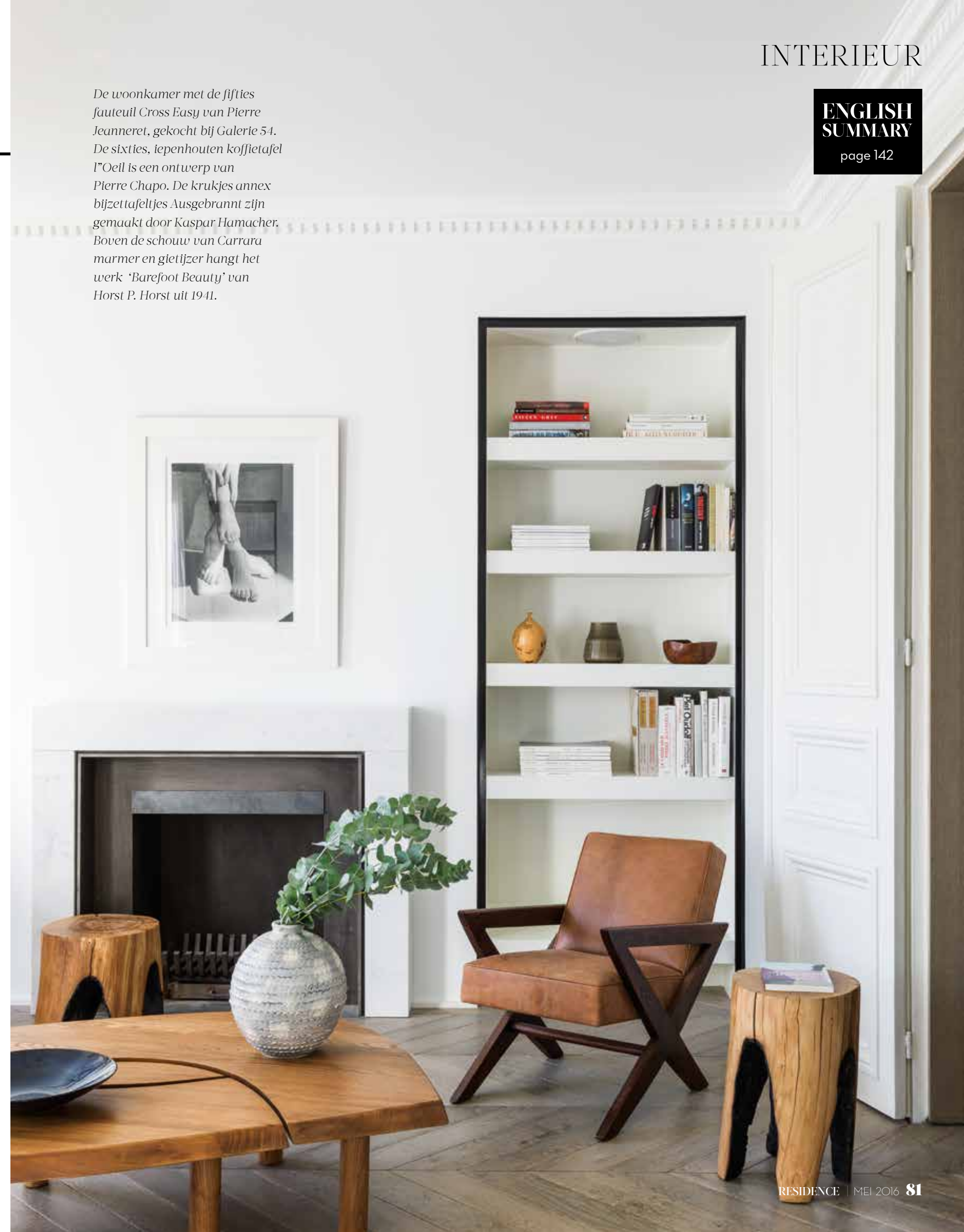

VISUELE RUST

*De woonkamer met de fifties
fauteuil Cross Easy van Pierre
Jeanneret, gekocht bij Galerie 54.
De sixties, iepenhouten koffietafel
l'Oeil is een ontwerp van
Pierre Chapo. De krukjes annex
bijzettafeltjes Ausgebrannt zijn
gemaakt door Kaspar Hamacher.
Boven de schouw van Carrara
marmer en gietijzer hangt het
werk 'Barefoot Beauty' van
Horst P. Horst uit 1941.*

Nicolas Schuybroek
tekende voor de renovatie
en inrichting van een
Parijs appartement vlakbij
Montparnasse. Het resultaat?
Een licht en sereen interieur
dat toch warm aandoet.

*Fotografie Stephan Julliard Tekst Ian Phillips
Vertaling en bewerking Marieke van Gessel*

‘Ik bewonder architecten die hun werk een bijna mystieke dimensie geven’

*De eethoek met tafel Pedestal, een ontwerp van Eero Saarinen uit 1957. De stoelen zijn in de jaren zestig ontworpen door Charlotte Perriand en gekocht bij Bloomberry in Amsterdam. Kroonluchter Last Night is van Damien Langlois Meurinne voor Pouenat. Het schilderij 'A Trusted Anchor for this Moment' van Joe Reihsen uit 2015 is gekocht bij de Brusselse Galerie Praz Delavallade & Vedovi. De eikenhouten parketvloer is gelegd door Didier Cabuy. **Linkerpagina:** De keuken met glazen paneeldeuren die zicht bieden op de eethoek. Zowel het kookeiland als het werkblad en de vloer zijn van Carrara marmer. De wanden en kastdeuren zijn bekleed met geborsteld eikenhout. De barkruk is een ontwerp van Majd Bazerji en gekocht bij Galerie Patrick Fourtin in Parijs.*

De woonkamer met een bank van Greta Grossman uit circa 1942, gekocht via Los Angeles Modern Auctions. Koffietafel L'Oeil van Pierre Chapo met daarop een schaal en een vaas uit de jaren twintig, gekocht bij Chahan Gallery in Parijs. Fauteuils Cross Easy van Pierre Jeanneret. Krukje Ausgebrannt van Kaspar Hamacher. Vloerlamp Lampadaire Droit van Serge Mouille, een ontwerp uit 1953.

Rechterpagina: *Blauwe fauteuil van Ico Parisi, gekocht bij Bloomberry in Amsterdam. Marokkaans vloerkleed van Liberty. Vloerlamp van Hans Agne Jakobsson. Bankje van Pierre Chapo.*

De 140 vierkante meter grote ruimte die Jérôme Roret aantrof in de drukke winkelstraat bij Montparnasse was ernstig vervallen: 'Er was veertig jaar lang niets aan gedaan. De vorige eigenaar was gek op katten – het stonk in een van de kamers zo erg dat ik er niet naar binnen wilde – en had alle muren bedekt met paarse kleden.' Toch ging de headhunter overstag en kocht hij het appartement, omdat hij in de buurt is opgegroeid en omdat hij viel voor de combinatie van de bruisende straat aan de voorkant en de rust van de binnenplaats aan de achterkant. Roret was eigenlijk nooit van plan geweest de diensten in te schakelen van zijn goede vriend Nicolas Schuybroek, de getalenteerde interior designer die sinds 2011 zijn eigen ontwerpstudio in Brussel heeft. Schuybroek studeerde cum laude af in architectuur aan de hogeschool voor de kunsten in Brussel en aan McGill University in Montreal, Canada. Daarna werkte hij onder meer vijf jaar lang als projectmanager voor de bekende Belgische interior designer en architect Vincent Van Duysen.

SERENE ATMOSFEER

Roret: 'Nicolas en ik waren goede vrienden en ik was bang die vriendschap kwijt te raken als we het niet eens zouden kunnen worden. Maar een tijd geleden twijfelde ik over de aankoop van een vervallen autoshowroom in Brussel die ik in een appartement wilde veranderen. Ik ging er met Nicolas naartoe, alleen maar om te vragen of hij dacht dat het een goede investering zou zijn. Daarna gingen we samen wat drinken en begon Nicolas spontaan wat schetsen te maken. Al snel realiseerden we ons dat we precies dezelfde visie hadden.' Het appartement in Parijs is dus het tweede gezamenlijke project van de dertigers. Roret wilde er twee ruimten van maken:

een appartement van honderd vierkante meter voor zichzelf en een flatje van veertig vierkante meter voor gasten of verhuur. Het laatste vertrek is bereikbaar via een eigen opgang. Ook Schuybroek zag de mogelijkheden van de verwaarloosde etage: 'Na wat structurele aanpassingen kon het echt iets moois worden.' De interior designer heeft net een huis in Antwerpen afgerond voor Peter Phillips, de creatief directeur van de make-uplijn van Christian Dior, en is druk met het inrichten van een boutique hotel van de Mexicaanse Grupo Habita in Wicker Park in Chicago, dat een dezer dagen de deuren opent. Wie beschouwt hij als zijn mentors? 'Luis Barragán, Peter Zumthor, David Chipperfield en de Nederlandse architect – en benedictijner monnik – Hans van der Laan. Hun werk heeft een bijna mystieke dimensie door de manier waarop ze verschillende ruimten met elkaar verbinden. En door hun keuze voor bepaalde texturen en materialen bereiken ze een heel serene atmosfeer.' Dat wilde Schuybroek ook in het Parijse appartement van zijn vriend bereiken. De indeling werd compleet veranderd. De keuken en badkamer hebben stuivertje gewisseld en drie kleine kamers zijn veranderd in een grote, open woonkamer. Kenmerkend ▶

NICOLAS SCHUYBROEK

De Franse *Architectural Digest* riep hem in 2013 uit tot een van de honderd beste interior designers ter wereld. Nicolas Schuybroek is geboren in Brussel en studeerde daar aan de Sint-Lucas hogeschool voor de kunsten. Vervolgens behaalde hij 'magna cum laude' een master in architectuur aan de McGill University in Montreal. Hij werkte onder meer vijf jaar bij de toonaangevende architect-ontwerper Vincent Van Duysen in Antwerpen. In 2011 begon hij in Brussel zijn eigen NS Architects. Hij werkt aan woningen en projecten over de hele wereld. ns-architects.com

Rorets kantoor met bureau B19 van Pierre Chapo, stoelen van Jens Risom, bureaulamp van Paavo Tynell en een vloerlamp van Lisa Johansson-Pape. Schilderij 'Inverse Yellow Losing' van David Malek.
Links: Interior designer Nicolas Schuybroek.

voor zijn stijl is het minimalistische gebruik van kleur en van het aantal verschillende materialen. 'Ik wil er niet te veel gebruiken, want ik houd van visuele rust.' In de keuken is Carrara-marmer bijvoorbeeld zowel gebruikt voor het kookeiland als voor de vloer. De vloer is in hetzelfde visgraatpatroon gelegd als dat van de parketvloer in de woonkamer. De overgebleven stukken marmer zijn in vierkante tegels gesneden voor gebruik in de badkamer. In zowel de wandpanelen als de ingebouwde kastenwanden keert dezelfde soort donker eikenhout terug.

ARCHITECTURALE VORMEN

Ook het meubilair is typerend voor Schuybroeks stijl. Neutrale tinten en ontwerpen van de Zwitserse architect Pierre Jeanneret, die hij begin jaren vijftig op uitnodiging van zijn neef Le Corbusier voor de Indiase stad Chandigarh creëerde, domineren. In de woonkamer zijn bijvoorbeeld Jeannerets fauteuils Cross Easy te vinden. 'Galerie 54 hier in Parijs verkoopt veel van zijn ontwerpen. Ik houd van hun

architecturale vormen en verfijnde patina en kleuren.' Ook is hij fan van de lampen van de Finse twintigste-eeuwse ontwerpers Paavo Tynell en Lisa Johansson-Pape, en de ambachtelijke houten meubels van de Franse architect en houtbewerker Pierre Chapo, die zich liet inspireren door het werk van Charlotte Perriand. 'Sommige van zijn meubels vind ik interessanter en origineler dan de creaties van Perriand.'

Ook al waren Roret en Schuybroek nooit van plan samen te werken, de kans is groot dat dit niet hun laatste samenwerking is. Toen ze besloten de oorspronkelijk 140 vierkante meter grote ruimte in tweeën te splitsen, zorgden ze ervoor dat die weer op een makkelijke manier met elkaar verbonden zouden kunnen worden. 'Ik heb meegemaakt dat vrienden, zodra ze een of twee kinderen kregen, zich gedwongen zagen naar een grotere woning te verhuizen,' verklaart Roret. 'Dat wil ik niet. En deze zomer dient mijn eerste kind zich aan.' Waarschijnlijk zal hij dus al vrij snel die extra veertig vierkante meter weer terug willen hebben. **R**